

maatte kunne tale derfor, og jeg troer, at Fundatserne flere Steder ere af lignende Indhold. I Loven af 1860 er det vistnok fastsat, at Taxationskommissionerne skulle tage Hensyn til saadanne Bestemmelser i Fundatserne, og ifølge den nævnte Lovs § 2 er ogsaa Ministeriet beynhigt til i saadanne Tilfælde at nedsætte Kjøbesummen med indtil $\frac{1}{3}$; men det er mig ogsaa bitterligt, at der i denne Henseende er steet flere Spørgsmaal til Ministeriet, og at der som en Folge deraf er faldet flere Resolutioner. Jeg har derfor blot i Almindelighed villet henlede Opmærksomheden herpaa, navnlig ligeoverfor den ærede Minister, som er tilstede (Kirke- og Underviisningsministeren), under hvem rigtig nok denne Sag ikke hører, medens den derimod hører under Justitsministeriet; men jeg vilde dog spørge, om der ikke skulde være Anledning for Ministeriet til at bevirke nogle Forandringer i den anførte Retning i Loven af 24de April 1860. Der er navnlig eet Punkt, som har været meget omtvistet, og som staaer noget egent, nemlig hvad der skal forstaaes ved „Kjøbesummen“, naar den ansættes af Taxationskommissionen. Naar f. Ex. 10 Tdr. Hartkorn sættes til 20,000 Rb., saaledes at 40 Td. Byg sættes som en aarlig Afgift, der vil svare til Renten af 4800 Rb., saa vil Fæsteren, naar han iforveien kun har svaret 15 Tdr. Byg, komme til at svare 25 Td. Byg aarligt mere. Det forekommer mig, at dette er det Samme som en Forrentning af en Kapital, og den Moderation, som er fastsat i Loven, bør da ogsaa i denne Henseende komme Fæsterne til gode, saa at Bygget ogsaa maa indbefattes under Forrentningen af Kjøbesummen. Jeg vil blot henstille til den ærede Minister og det ærede Thing, om dette Punkt ikke kunde komme til at træde tydeligt frem i denne Lov, da dens Titel gaaer ud paa, at den er en Forandring i Loven af 24de April 1860.

Kirke- og Underviisningsministeren: Denne Lov er ikke gaaet igennem Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, og det er mig derfor vanskeligt i Diebliffet at besvare det af den ærede Taler reiste Spørgsmaal. Den er gaaet igennem Justitsministeriet,

og det er altsaa det, som nærmest maatte besvare Spørgsmaalet. Foraaavldt den ærede Landsthingsmand imidlertid maatte give Anledning dertil, ved til Sagens 2den Behandling at stille Endringsforslag, skal jeg ikke undlade ved denne 2den Behandling at være tilstrækkeligt instrueret om Regjeringens Hensigt.

Ingerslev: Saa ønskeligt, det kunde være, at der blev taget Hensyn til det Forslag, som nylig er blevet gjort af en æret Landsthingsmand, forekommer det mig dog, at denne Sag er saa simpel, og at Bestemmelserne for det Davidsenske Legat ere saa rene og klare, at der neppe kan være Anledning til derefter at udsætte nærværende Sags Afgjørelse. Efter hvad jeg kender til Forholdene paa det Davidsenske Gods, synes det mig utvivlsomt, at den citerede Lovs Bestemmelser ikke bør komme i Betragtning ved dette Gods, og jeg tillader mig derfor paa det Bedste at anbefale Lovforslaget til det ærede Things Vedtagelse.

Milling: Jeg er fuldkommen enig med den sidste ærede Taler i, at Bestemmelserne med Hensyn til det Davidsenske Gods ere tydelige og klare, og det har ingenlunde været min Hensigt, enten at standse eller hindre dette Lovforslag, men jeg har kun villet fremsætte disse saa Bemærkninger til nærmere Overveielse for det ærede Thing og den ærede Minister.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, fattedes Sagens Dvergang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af Udkaft til Lov angaaende nærmere Bestemmelser vedrørende Danste Lovs 2—22—64 og Lov om Kirkesyn m. m. af 19de Februar 1861, §§ 33 og 34. (Lovudkastet findes i Anhang A. Sp. 1003—4, første Behandling i Tidenden Sp. 121—39 og Udvalgets Betænkning i Anhang B. Sp. 285—292).